

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ સમક્ષ

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૦૦૩નો ૨૦૨

[૦૩/૦૭/૨૦૨૫ તારીખના ચુકાદાની મિનિટો સાથે વાત કરવા માટે નોંધ પર

આર/ક્રિમિનલ અપીલ/૨૦૨/૨૦૦૩]

આનંદસિંહ તિલકધારીસિંહ રાજપૂત

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે બેલેબલ વોરંટબજવણી કરવામાં આવી.

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે ડૉ. હાર્દિક કે. રાવલ (૬૩૬૬)

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે બિન-જમીનપાત્ર વોરંટ

શ્રી રોહનકુમાર રાવલ, એપીપી વિરોધી (ઓ)/પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧ માટે

કોરમ:નામદાર ન્યાયમૂર્તિશ્રી ગીતા ગોપી

તારીખ:૧૦/૦૭/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. એવું સૂચવવામાં આવે છે કે નામોમાં કેટલીક ટંકલેખનની (ટાઈપીંગ બાબતની) ભૂલ છે અને તેને સુધારી શકાય છે.

૨. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, ચુકાદામાં ૩.૭.૨૦૨૫, ફકરા ૨માં, "આનંદહરી તિલકદારી" શબ્દોને બદલે, "આનંદસિંહ તિલકદારીસિંહ" શબ્દોને બદલવામાં આવશે અને "માલેશસિંહ" શબ્દને બદલીને "મહેશિંગ" શબ્દ સાથે બદલવામાં આવશે.તેવી જ રીતે, ફકરા ૪ માં, "માંકડ" શબ્દને બદલે, "વેંકલ" શબ્દને બદલીને બદલવામાં આવે. ફકરા ૧૧માં "ઉમેસિંહ મહેશસિંહ

(કેતરમુકિયા મલાર)" શબ્દોને બદલે "મહેશસિંહ ઉમેશસિંહ મલાર (તેતરમુખિયા)" શબ્દોને બદલવામાં આવશે.

૩. રજિસ્ટ્રીને ક્રિમિનલ અપીલ નંબર ૧ માં પસાર કરાયેલા ઉપરોક્ત ચુકાદાની તારીખ ૩.૭.૨૦૨૫ ની નવી રિટ બહાર પાડવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે.૨૦૨ ૨૦૦૩ની કલમ જેમાં ઉપરોક્ત સુધારાઓ સામેલ છે.

૪. તદનુસાર, મિનિટો સાથે વાત કરવા માટેની નોંધનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

(ગીતા ગોપી, ન્યાયમૂર્તિ)

મૌલિક

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ સમક્ષ

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૦૦૩નો ૨૦૨

સાથે

ફોજદારી પરચૂરણ અરજી (સૂચન માટે) નં. ૧ ઓફ ૨૦૨૪

માં

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૦૨ ઓફ ૨૦૦૩

મંજૂરી અને સહિ માટે:

નામદાર ન્યાયમૂર્તિશ્રી ગીતા ગોપી

સહિ/—

=====

અહેવાલ આપવા માટે મંજૂરી	હા.	ના.
	હા.	

આનંદસિંહ તિલકધારીસિંહ રાજપૂત

વિરુદ્ધ

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે આપવામાં આવેલ બેલેબલ વોરંટ

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે ડૉ. હાર્દિક કે. રાવલ (૬૩૬૬)

અપીલકર્તા (ઓ) નંબર ૧ માટે બિન-જમીનપાત્ર વોરંટ

શ્રી રોહાનકુમાર રાવલ, વિરોધી (ઓ)/પ્રતિવાદી (ઓ) નંબર ૧ માટે વધારાના
જાહેર વકીલ

કોરમ:નામદાર ન્યાયમૂર્તિશ્રી ગીતા ગોપી

તારીખ:૦૩/૦૭/૨૦૨૫

મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તા સેશન્સ કેસ નંબર ૧ ઓફ ૨૦૦૦ નો આરોપી છે, જેમાં બંને આરોપીઓને વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, નવસારી દ્વારા ૨૧.૧૨.૨૦૦૨ ના રોજ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યા હતા.

૨. પ્રથમ માહિતી અહેવાલ (એફ. આઈ. આર.) અને આરોપપત્ર ત્રણ આરોપીઓ વિરુદ્ધ હતા, કારણ કે આરોપી મુકેશ બ્રિજરામ ફરાર મળી આવ્યો હતો, વર્તમાન અપીલકર્તા-આનંદરી તિલકદારી અને અન્ય આરોપી-માલેશસિંહ સામે આરોપી નંબર ૧ અને ૨ તરીકે સુનાવણી હાથ ધરવામાં આવી હતી. બંને આરોપીઓને ભારતીય દંડ સંહિતા (આઈ. પી. સી.) ની કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૮૩ હેઠળ ૫ વર્ષની સજાત કેદ અને રૂ.

૩. આ કેસ આઈપીસીની કલમ ૩૮૨, ૩૮૭ અને ૩૪ અને આર્મ્સ એક્ટ, ૧૯૫૯ની કલમ ૨૫ (૧બી) હેઠળ હતો. બંને આરોપીઓને સજા સંભળાવવાનો આદેશ કલમ ૩૪ સાથે કલમ ૩૮૩ હેઠળ છે, જ્યારે શસ્ત્ર અધિનિયમ હેઠળ ગુના માટે કોઈ સજા નથી. વિભાગ

૩૮૩ અને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૪ અહીં નીચે કાઢવામાં આવી છે: –

“કલમ ૩૮૩.લૂંટફાટ કરવાનો પ્રયાસ.

જે કોઈ લૂંટ કરવાનો પ્રયાસ કરશે તેને સાત વર્ષ સુધીની સજાત કેદની સજા કરવામાં આવશે અને દંડ પણ ફટકારવામાં આવશે.

કલમ ૩૪.સામાન્ય હેતુને આગળ વધારવા માટે અનેક વ્યક્તિઓ દ્વારા કરવામાં આવેલા કાર્યો. –

જ્યારે કોઈ ગુનાહિત કૃત્ય ઘણા લોકો દ્વારા બધાના સામાન્ય હેતુને આગળ વધારવા માટે કરવામાં આવે છે, ત્યારે આવી દરેક વ્યક્તિ તે કૃત્ય માટે એ જ રીતે જવાબદાર છે જાણે કે તે તેના દ્વારા જ કરવામાં આવ્યું હોય."

૪. આ કેસની હકીકતો ટૂંકમાં નીચે મુજબ છે: –

પ્રથમ માહિતી આપનાર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧-હરિશચંદ્ર જિનાલાલ પટેલ તેમની દિનચર્યા મુજબ દૂધ સહકારી મંડળીમાં દૂધ જમા કરવાના હેતુથી તેમની હીરો હોન્ડા મોટરસાયકલ પર સવારે ૭ વાગ્યે મંડલ ગામથી હોન્ડ જવા માટે તેમના ઘરેથી નીકળ્યા હતા.જ્યારે તેઓ તેમના માર્ગ પર હતા, ત્યારે તે સમયે તેમણે જારિકોટરના પુલ પર ત્રણ વ્યક્તિઓને બેઠેલા જોયા.૭. ૩૦ વાગ્યે પાછા ફરતી વખતે, પ્રથમ માહિતી આપનાર વ્યક્તિએ શ્રી દેસાઈના ખેતરની બાજુમાં રસ્તાની ધાર પર ઘાસચારો લેવા માટે પોતાની મોટરસાયકલ ઊભી કરી હતી.તે સમયે તે ત્રણેય લોકો તેમની નજીક ચાલતા ચાલતા આવ્યા હતા.પહેલો માહિતી આપનાર તેની મોટર સાયકલને તાળું મારી રહ્યો હતો, અને મોટરસાયકલની ચાવીઓ તેના ખિસ્સામાં મૂકવા જઈ રહ્યો હતો, અચાનક ત્રણમાંથી એક વ્યક્તિએ દેશી પિસ્તોલ (તમાંચા) કાઢીને પ્રથમ માહિતી આપનાર તરફ ધ્યાન દોર્યું અને અન્ય વ્યક્તિએ તેને છરીથી સ્પર્શ કર્યો અને પ્રથમ માહિતી આપનારને

તેનો તમામ સામાન સોંપવા કહ્યું.એવું કહેવામાં આવે છે કે જ્યારે આ લોકો તેના ખિસ્સાની શોધ કરી રહ્યા હતા, ત્યારે તેના પિતા તેની સાયકલ પર ત્યાં આવ્યા હતા અને તેથી, ફરિયાદીએ તાકાત ભેગી કરી હતી અને તે પહેલાં, તેઓ તેને કોઈ પણ ઈજા પહોંચાડી શકે તે પહેલાં તે પાછળ પડ્યો અને બૂમો પાડી કે 'ચોરો અને લૂંટારાઓ' છે.ફરિયાદીએ જણાવ્યું હતું કે જ્યારે તે બૂમો પાડતો હતો ત્યારે ત્રણેયએ તેની મોટરસાયકલ શરૂ કરી હતી અને ભાગી જવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો પરંતુ વરસાદ પડી રહ્યો હોવાથી મોટરસાયકલનો ડ્રાઈવર તેને નિયંત્રિત કરી શક્યો ન હતો અને મોટરસાયકલ લપસી જતાં ત્રણેય નીચે પડી ગયા હતા.તે સમયે, ફરિયાદીના જણાવ્યા અનુસાર, યોગીશ ભાગુ ભાનાભાઈ બાબરભાઈ અને તેના પિતા જિનાભાઈ તેમજ શૈલેષ પસાર થઈ રહ્યા હતા કારણ કે તેઓ પણ સહકારી સંસ્થામાં દૂધ જમા કરાવવા જઈ રહ્યા હતા, તેમના સમર્થનથી, તેઓએ લૂંટ માટે આવેલા ભાગી ગયેલા લોકોને પકડ્યા અને તેમને પકડ્યા પછી, તેઓ તેમને મુકેશ રમણભાઈ, દીપક રમણભાઈ અને રોહિત રમણભાઈના ખેતરમાં લઈ ગયા જે ૨૦૦ મીટરના અંતરે હતું.તેમને ઘરમાં લઈ ગયા પછી, પકડાયેલા લોકોને જોવા માટે ઘણા લોકો ત્યાં એકઠા થયા હતા.ફરિયાદી અનુસાર-દીપકભાઈએ પોલીસને ફોન કર્યો હતો અને તે સમયગાળા દરમિયાન તેમણે પકડાયેલા વ્યક્તિઓના નામ અને સરનામા વિશે પૂછપરછ કરી હતી.ફરિયાદ મુજબ, જેણે દેશી પિસ્તોલ તરફ ધ્યાન દોર્યું હતું તે મુકેશ હતો,

બીજો જેણે છરી મૂકી હતી તે આનંદસિંહ તિલકધારીસિંહ રાજપૂત અને ત્રીજો મહેશસિંહ ઉમેશસિંહ મલાર હતો, ત્રણેય સિલવાસાના રહેવાસી હતા.

૫. અપીલકર્તાના વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે જણાવ્યું હતું કે સ્ટાર સાક્ષી જે પ્રથમ માહિતી આપનાર છે-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ ને સાચા અને વિશ્વસનીય સાક્ષી તરીકે ગણી શકાય નહીં અને પ્રથમ માહિતી આપનાર દ્વારા મૂકવામાં આવેલ સમગ્ર કેસ વિરોધાભાસના સ્વરૂપમાં છે જે ચૂક સમાન છે.સાક્ષીએ તેની કોસ એક્ઝામિનેશનમાં સ્વીકાર્યું હતું કે તેની એફ. આઈ. આર. છાપેલા ફોર્મ પર નોંધવામાં આવી ન હતી અને સ્વીકાર્યું હતું કે એફ. આઈ. આર. માં એ હકીકતનો કોઈ ઉલ્લેખ નથી કે એક વ્યક્તિના હાથમાં પિસ્તોલ હતી અને બીજા વ્યક્તિના હાથમાં છરી હતી.અને એવો કોઈ ઉલ્લેખ નથી કે બંને વ્યક્તિઓએ પ્રથમ માહિતી આપનાર પાસેથી પૈસાની માંગણી કરી હતી.ડૉ. હાર્દિક રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે પ્રથમ માહિતી આપનાર વ્યક્તિએ ઘટના પહેલા આરોપી વ્યક્તિને જોયો ન હતો.ફરિયાદીએ આરોપીઓને પોલીસ પાસે લઈ જવાની અને તેમને પોલીસને સોંપવાની જરૂર હતી, તેના બદલે, ફરિયાદી આરોપી વ્યક્તિઓને દીપકભાઈના ઘરે લઈ ગયો, સાક્ષીએ સ્વીકાર્યું કે કોઈને ઈજા થઈ નથી કે તેને કોઈ નુકસાન કે નુકસાન થયું નથી.ડૉ. હાર્દિક રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ નો પુરાવો વિશ્વસનીય નથી અને ફરિયાદી પક્ષના કેસને અત્યંત શંકાસ્પદ બનાવે છે.

૬. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ ના પુરાવાનો ઉલ્લેખ કરતા-પ્રથમ માહિતી આપનાર, ભાનાભાઈ બાબરભાઈ, વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે તે તે વ્યક્તિ છે જે રસ્તા પરથી પસાર થતા સ્કૂટર પર હતો અને 'ચોર ચોર' ના પોકાર સાંભળીને તેણે પોતાનું સ્કૂટર રોક્યું અને ત્રણ વ્યક્તિઓને શોધી કાઢ્યા, જેમાંથી એક પાસે છરી હતી, બીજા પાસે તમંચા હતા અને ત્રીજા હાથમાં કંઈ નહોતું. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ જણાવે છે કે તેમાંથી એક વ્યક્તિને પ્રથમ માહિતી આપનાર દ્વારા પકડવામાં આવ્યો હતો.

તેમણે જણાવ્યું હતું કે જ્યારે પોલીસ ગામમાં આવી ત્યારે માત્ર એક જ વાર પોલીસ દ્વારા તેમની પૂછપરછ કરવામાં આવી હતી, ત્યારબાદ પોલીસે તેમની પાસેથી કોઈ પૂછપરછ કરી ન હતી અને જણાવ્યું હતું કે પહેલીવાર તેમણે કોર્ટમાં આ ઘટના વર્ણવી હતી. વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે આમ રજૂઆત કરી હતી કે એકંદર પુરાવા દર્શાવે છે કે તેઓ ઘટના સ્થળે હાજર ન હતા.

૭. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ વિશે-માહિતી આપનારના પિતા-જીનાભાઈ ખેડાભાઈ, વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે તેમના પુરાવા વિરોધાભાસથી ભરેલા છે. તે આરોપીની ઓળખ કરવાની સ્થિતિમાં નથી અને ન તો તે કોઈ પણ આરોપીના હાથમાં કોઈ હથિયારનો ઉલ્લેખ કરે છે, તેના બદલે

જણાવે છે કે તેણે આરોપી સાથે કોઈ સાધન જોયું નથી.વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે આમ જણાવ્યું હતું કે પિતાના પુરાવા સાબિત કરશે કે પુત્ર-પ્રથમ માહિતી આપનાર-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ આરોપીઓના હાથમાં હથિયારો હોવાનો કેસ ઘડ્યો હતો અને આ બાબતએ દીપકભાઈના ઘરે વળાંક લીધો હતો.

૮. વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે પ્રથમ માહિતી આપનાર આરોપીને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૪-દીપક રમણલાલ દેસાઈના ઘરે લઈ ગયો હતો, જેના પુરાવા એ હકીકતને વધુ સ્પષ્ટ કરે છે કે ફરિયાદી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ ક્યારેય જાણ કરી ન હતી કે પકડાયેલા ત્રણ વ્યક્તિઓ મોટર સાયકલ લૂંટવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા અને તેણે કોસ એક્ઝામિનેશનમાં પણ સ્વીકાર્યું હતું કે તેણે આરોપી પાસેથી તમંચા લીધા પછી પોલીસને સોંપવાની જાણ કરી ન હતી.

૯. વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે રજૂઆત કરી હતી કે પંચ અથવા પંચનામામાં આરોપી પાસેથી હથિયારોની વસૂલાત વિશે કલમ હેઠળ વિચારણા કરવામાં આવી નથી.

૨૭ પુરાવા અધિનિયમ. વધુમાં, વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલ જણાવે છે કે આંક ૧૯ ખાતે પંચનામામાં જે છરીનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે તે પ્લાસ્ટિકના હેન્ડલ સાથે જૂની વપરાયેલી રસોડાની છરી છે, જ્યારે પંચનામામાં નોંધવામાં

આવ્યું નથી કે આ છરી વર્તમાન અપીલકર્તા દ્વારા રજૂ કરવામાં આવી હતી, તેના બદલે તે ફરિયાદી છે જેણે આરોપ લગાવ્યો હતો કે છરી વર્તમાન અપીલકર્તા પાસે હતી.આમ, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે છરી આરોપીના કબજામાંથી આવી નથી કે ફરિયાદકર્તાના પિતા દ્વારા આવી હકીકતની પુષ્ટિ કરવામાં આવી નથી, જે ઘટનાના નજરે જોનાર સાક્ષી છે, પરંતુ અંતર ભરવા માટે આવા હથિયારને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ર દ્વારા બતાવવામાં આવે છે, જેમને ઘટના જોવાનો કોઈ પ્રસંગ મળ્યો ન હતો.ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ર એ જોકે આરોપીને કથિત હથિયારો સાથે જોયો હતો, પરંતુ માત્ર વર્તમાન અપીલકર્તાને છરી પકડેલા તરીકે ઓળખી શક્યો હતો, જ્યારે તે તમાંચાની તેની તપાસ-ઈન-ચીફમાં સ્પષ્ટતા કરી શક્યો ન હતો અને ઘટનાની તારીખે આવા તમાંચા ત્યાં હોવાનું ભારપૂર્વક જણાવ્યું ન હતું.વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે આમ જણાવ્યું હતું કે સાક્ષી એક પરિચિત વ્યક્તિ છે અને તે કુદરતી સાક્ષી નથી, જેમણે વધુમાં પુષ્ટિ પણ કરી છે કે છરીને ઓળખવા માટે છરી પર કોઈ નિશાન નહોતા અને આવી છરી બજારમાંથી ખરીદી શકાય છે.વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલ રજૂ કરે છે કે છરી શસ્ત્ર અધિનિયમ હેઠળ આવતી નથી અને સુનાવણી દરમિયાન પુરાવા એ સાબિત કરતા નથી કે આવી છરી વર્તમાન અપીલકર્તાના કબજામાંથી મળી આવી હતી.વિદ્વાન વકીલ ડૉ. હાર્દિક રાવલે આમ રજૂઆત કરી હતી કે તે ખોટી માન્યતા છે.

૧૦. દલીલો સામે લડતા, વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર શ્રી રોહનકુમાર રાવલ સાક્ષીઓના પુરાવા દ્વારા કોર્ટને લેતી વખતે રજૂ કરે છે કે એક્ઝિબિટ ૮ પરનો આરોપ આરોપીના હાથમાં રહેલા ઘાતક હથિયારનો ઉલ્લેખ કરે છે.આ આરોપ છરીનો પણ ઉલ્લેખ કરે છે, જે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ દ્વારા સાબિત કરવામાં આવ્યો છે અને વધુમાં, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૪-દીપકભાઈના પુરાવા સાથેના સંજોગો સ્પષ્ટપણે સાબિત કરે છે કે આરોપીઓને ઘટનાના સ્થળેથી દીપકભાઈના ઘરે લઈ જવામાં આવ્યા હતા, જેની પુષ્ટિ કરવામાં આવે છે અને આમ, પરીક્ષણ ઓળખ પેરેડ અથવા ખોટી સૂચિતાર્થનો પ્રશ્ન રહેશે નહીં.ફરિયાદીએ પોતે આરોપીની ઓળખ કરી છે.પંચનામા દ્વારા હથિયારો જપ્ત કરવામાં આવ્યા હતા, તપાસ અધિકારીનો અહેવાલ જેના પર શસ્ત્ર અધિનિયમ હેઠળ કાર્યવાહી માટે મંજૂરી મળી હતી અને પરવાનગી મળ્યા બાદ આરોપપત્ર દાખલ કરવામાં આવ્યું હતું.એફ. એસ. એલ. અહેવાલ તમંચા અને જીવંત કારતુસની હકીકતને સમર્થન આપે છે જે આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૮૨ હેઠળ ઘટકો સાબિત કરે છે જે કલમ ૩૪ સાથે વાંચીને કલમ ૩૮૪ સાથે શિક્ષાપાત્ર બને છે.એફ. એસ. એલ. અધિકારીની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી છે અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ એ અધિક જિલ્લા કમિશનર છે જેમણે કાર્યવાહીની મંજૂરી આપી હતી.વધારાના સરકારી વકીલ શ્રી રોહનકુમાર રાવલે આમ ચુકાદાને ટેકો આપતા અને ટ્રાયલ કોર્ટના ન્યાયાધીશ દ્વારા પહોંચેલા

નિષ્કર્ષને સમર્થન આપતા રજૂઆત કરી હતી કે દોષિત ઠેરવવા અને સજા યોગ્ય છે અને અપીલ બરતરફ થવાને પાત્ર છે.

૧૧. બંને પક્ષોના વિદ્વાન વકીલોને સાંભળ્યા પછી, એ નોંધવું જરૂરી છે કે આંક ૮ હેઠળ ઘડવામાં આવેલ આરોપ વર્તમાન અપીલકર્તા-આનંદસિંહ તિલકધારી રાજપૂત અને નંબર ૨- ઉમેશસિંહ મહેશસિંહ (કેતારમુકિયા મલાર) વિરુદ્ધ હતો.મુખ્ય આરોપી, જેના પર તમંચા મુકેશ બ્રિજરામનો કબજો હોવાનો આરોપ હતો, તે ફરાર મળી આવ્યો હતો અને આમ ચુકાદામાં આદેશ મુજબ તેની સામે કેસ પેન્ડિંગ રાખવામાં આવ્યો હતો.

૧૨. સવારે લગભગ ૭:૩૦ વાગ્યે ૧૯.૦૮.૧૯૮૯ પરના આરોપ મુજબ, હોન્ડ ગામની બહારના વિસ્તારમાં, જાહેર માર્ગ પર દેસાઈના ખેતરની સામે, બંને આરોપી

તેમજ ફરાર આરોપીઓએ તેમના સમાન હેતુને આગળ વધારવા માટે, પાસ પરમિટ વિના, ઘાતક હથિયારો, તમંચા, કારતુસ અને છરી સાથે, ફરિયાદી-હરીશ પટેલ સામે નિર્દેશ કરીને અને તેને પકડીને, હીરો હોન્ડા મોટરસાયકલ જીજે-૧૫-એમ-૭૩૮૫ ની ચાવી છીનવી લેવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો, જેની

કિંમત Rs.30,000/- હતી અને આમ, લૂંટને કારણે, આઈપીસીની કલમ 3૮૨, 3૮3, 3૪ અને આર્મ્સ એક્ટની કલમ ૨૫ (૧) (બી) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ કર્યા હતા.

૧૩. આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૮૨ લૂંટ માટે સજા માટે છે જ્યારે કલમ ૩૮૭ લૂંટ અથવા લૂંટને મૃત્યુ અથવા ગંભીર ઈજા પહોંચાડવાના પ્રયાસ સાથે વ્યાખ્યાયિત કરે છે અને સજા કરે છે. આ સજા આઈપીસીની કલમ ૩૮૩ હેઠળ છે જે લૂંટ કરવાના પ્રયાસને વ્યાખ્યાયિત કરે છે. વિદ્યુત ટ્રાયલ કોર્ટના ન્યાયાધીશને વાસ્તવિક લૂંટ અથવા લૂંટ અથવા લૂંટ દ્વારા મૃત્યુ અથવા ગંભીર ઈજા પહોંચાડવાનો કોઈ પ્રયાસ જોવા મળ્યો નથી. લૂંટફાટને આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૮૦ હેઠળ વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવે છે જે નીચે મુજબ વાંચે છે: –

“૩૮૦. લૂંટફાટ.— દરેક લૂંટમાં ચોરી અથવા ગેરવસૂલી હોય છે.

જ્યારે ચોરી એ લૂંટ છે.— ચોરી કરવા માટે, અથવા ચોરી કરવા માટે, અથવા ચોરી દ્વારા મેળવેલી મિલકતને લઈ જવા અથવા લઈ જવાનો પ્રયાસ કરવા માટે, ગુનેગાર, તે હેતુ માટે, સ્વેચ્છાએ કોઈ પણ વ્યક્તિનું મૃત્યુ કરે છે અથવા નુકસાન પહોંચાડે છે અથવા ખોટી રીતે

અટકાવે છે, અથવા તાત્કાલિક મૃત્યુ અથવા તાત્કાલિક ગુક્સાનનો ભય, અથવા તાત્કાલિક ખોટી રીતે અટકાવે છે.

જ્યારે ગેરવસૂલી એ લૂંટ છે.- ગેરવસૂલી એ "લૂંટ" છે જો ગુનેગાર, ગેરવસૂલી કરતી વખતે, ભયમાં મુકાયેલી વ્યક્તિની હાજરીમાં હોય અને તે વ્યક્તિને તાત્કાલિક મૃત્યુ, તાત્કાલિક ઈજા, અથવા તે વ્યક્તિને અથવા અન્ય કોઈ વ્યક્તિને તાત્કાલિક ખોટી રીતે અટકાવવાના ભયમાં મૂકીને ગેરવસૂલી કરે છે, અને આમ ભયમાં મૂકીને, તે વ્યક્તિને બળજબરીથી વસૂલવામાં આવેલી વસ્તુ પહોંચાડવા માટે ઉશ્કેરે છે.

સમજૂતી.- ગુનેગાર હાજર હોવાનું કહેવાય છે જો તે અન્ય વ્યક્તિને તાત્કાલિક મૃત્યુ, તાત્કાલિક ઈજા અથવા તાત્કાલિક ખોટી રીતે રોકવાના ભયમાં મૂકવા માટે પૂરતો નજીક હોય."

૧૪. કલમ ૩૯૩ લૂંટ કરવાના પ્રયાસને સખત કેદની સજા આપે છે જે ૭ વર્ષ સુધી લંબાવી શકાય છે અને દંડ પણ ભોગવવો પડશે.અહીં અપીલકર્તા અને સહ-આરોપીઓને ૫ વર્ષની સખત કેદ અને રૂ. ૧,૦૦૦/- નો દંડ અને

ડિફોલ્ટમાં ત્રણ મહિનાની સાદી કેદની સજા ફટકારવામાં આવી છે.આ સજાને આઈપીસીની કલમ ૩૪ સાથે વાંચવામાં આવે છે.

૧૫. પરસા રાજા માણિક્યાલા રાવ અને અન્ય વિ. સ્ટેટ ઓફ એ. પી. ના કિસ્સામાં (૨૦૦૩) ૧૨ એસ. સી. સી. ૩૦૬ માં અહેવાલ આપવામાં આવ્યો છે, ફકરા ૧૧ અને ૧૨ માં તે નીચે મુજબ રાખવામાં આવ્યો છે: –

“કલમ ૩૪ નો ખરેખર અર્થ એ છે કે જો બે કે તેથી વધુ વ્યક્તિઓ ઇરાદાપૂર્વક સંયુક્ત રીતે એક સામાન્ય વસ્તુ કરે છે, તો તે એવું જ છે કે જાણે તે દરેક વ્યક્તિએ વ્યક્તિગત રીતે કર્યું હોય.તે ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રનો એક સારી રીતે માન્ય સિદ્ધાંત છે કે અદાલતો સહ-કાવતરાખોરો વચ્ચે તફાવત કરી શકતી નથી, ન તો તેઓ પૂછપરછ કરી શકે છે, ભલે તે ગુનામાં દરેક દ્વારા લેવામાં આવેલા ભાગ વિશે શક્ય હોય.જ્યાં પક્ષો એક સામાન્ય હેતુને અમલમાં મૂકવા માટે એક સામાન્ય હેતુ સાથે જાય છે ત્યાં દરેક વ્યક્તિ તેમના સામાન્ય હેતુના અમલ અને આગળ વધારવામાં એકબીજાના કાર્ય માટે જવાબદાર બને છે; કારણ કે હેતુ સામાન્ય છે, તેથી જવાબદારી પણ હોવી જોઈએ.બધા મુખ્ય ગુના માટે દોષિત છે, માત્ર ઉશ્કેરણી માટે નહીં.આ પ્રકારના સંયોજનમાં, એક પક્ષ દ્વારા નશ્વર સ્ટ્રોક આપવામાં આવ્યો હોવા છતાં, કાયદાની નજરમાં તે હાજર અને પ્રોત્સાહન આપનાર દરેક

વ્યક્તિ દ્વારા આપવામાં આવ્યો હોવાનું માનવામાં આવે છે.પરંતુ જે પક્ષ તેના સાથીના હત્યા કરવાના હેતુથી અજાણ હોય તે જવાબદાર નથી, જો કે તે ગેરકાયદેસર કૃત્ય કરવા માટે તેના સાથી સાથે જોડાયો છે.આ વિભાગનું અગ્રણી લક્ષણ ક્રિયામાં ભાગીદારીનું તત્વ છે.આ કલમ હેઠળ જવાબદારીનો સાર એ છે કે ગુનેગારોને સક્રિય કરવાના સામાન્ય ઈરાદાનું અસ્તિત્વ અને સામાન્ય હેતુને આગળ વધારવા માટે ફોજદારી કૃત્યમાં ભાગ લેવો.કોઈ ચોક્કસ પરિણામ લાવવા માટે ફોજદારી કાર્યવાહીમાં ભાગ લેનારા વ્યક્તિઓના મનની એક સાથે સર્વસંમતિ એ સાર છે.

ભાગીદારી તમામ કિસ્સાઓમાં ભૌતિક હાજરી દ્વારા હોવી જરૂરી નથી.શારીરિક હિંસા સાથે સંકળાયેલા ગુનાઓમાં, સામાન્ય રીતે ગુનાના સ્થળે હાજરી જરૂરી હોઈ શકે છે, પરંતુ અન્ય ગુનાઓના સંદર્ભમાં આવી સ્થિતિ નથી જ્યારે ગુનામાં વિવિધ કૃત્યોનો સમાવેશ થાય છે જે જુદા જુદા સમયે અને સ્થળોએ કરી શકાય છે.આ કલમ હેઠળ જવાબદાર ઠેરવવા માંગવામાં આવેલા ગુનેગારના ગુનાના સ્થળે શારીરિક હાજરી એ દરેક કેસમાં તેની લાગુ પડવાની શરતોમાંથી એક નથી.કોઈ વ્યક્તિને બીજા દ્વારા કરવામાં આવેલા કૃત્યો માટે જવાબદાર ઠેરવવામાં આવે તે પહેલાં, આ કલમની જોગવાઈઓ હેઠળ, તે સ્થાપિત કરવું આવશ્યક છે કે (i) બંને વચ્ચે પૂર્વ-

ગોઠવાયેલી યોજનાના અર્થમાં સામાન્ય હેતુ હતો, અને (ii) આમ જવાબદાર ઠેરવવા માંગતી વ્યક્તિએ ગુનાની રચના કરતા અધિનિયમમાં કોઈક રીતે ભાગ લીધો હતો.જ્યાં સુધી સામાન્ય હેતુ અને ભાગીદારી બંને હાજર ન હોય ત્યાં સુધી આ વિભાગ લાગુ થઈ શકતો નથી."

૧૬. સામાન્ય હેતુને સમાન અથવા સમાન હેતુ સાથે ભેળસેળ ન કરી શકાય.સામાન્ય હેતુ રચવા માટે તે જરૂરી છે કે તેમાંથી દરેકનો હેતુ બાકીના લોકો માટે જાણીતો હોય અને તેમના દ્વારા શેર કરવામાં આવે.વ્યક્તિના હેતુને સાબિત કરવો મુશ્કેલ છે અને તેથી, વ્યક્તિઓના જૂથનો સામાન્ય હેતુ દર્શાવવો વધુ મુશ્કેલ છે.કાર્ય ભલે ગમે તેટલું મુશ્કેલ હોય, પણ ફરિયાદી પક્ષે હકીકતો, સંજોગો અને આરોપીઓના આચરણના પુરાવા રજૂ કરવા જોઈએ, જેનાથી તેમના સામાન્ય હેતુને સુરક્ષિત રીતે એકત્રિત કરી શકાય, જેમ કે પરસા રાજા માણિક્યાલા રાવ (સુપ્રા) ના કેસમાં અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે, જેમાં નીચેના કેસોનો સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો છે: –

"એ. આઈ. આર. ૧૯૮૩ એસ. સી. સી. ૧૨૬ માં નોંધાયેલા મકસૂદન વિરુદ્ધ ઉત્તર પ્રદેશ રાજ્યમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે ફરિયાદી પક્ષે પુરાવા રજૂ કરવા જોઈએ જેનાથી આરોપીનો સામાન્ય હેતુ સુરક્ષિત રીતે એકત્રિત કરી શકાય.મોટાભાગના

કિસ્સાઓમાં તે કાર્ય, વર્તન અથવા હાથમાં રહેલા કેસના અન્ય સંબંધિત સંજોગો પરથી અનુમાન લગાવવું પડે છે.એવા નિષ્કર્ષ પર પહોંચતી વખતે સંજોગોની સંપૂર્ણતાને ધ્યાનમાં લેવી જોઈએ કે શું આરોપીનો ગુનો કરવાનો સામાન્ય ઇરાદો હતો કે જેના માટે તેમને દોષિત ઠેરવી શકાય.કેસોની હકીકતો અને સંજોગો અલગ અલગ હોય છે અને દરેક કેસનો નિર્ણય સામેલ હકીકતોને ધ્યાનમાં રાખીને કરવો પડે છે.કોઈ કાર્ય સામાન્ય હેતુને આગળ વધારવામાં છે કે કેમ તે હકીકતની ઘટના છે, કાયદાની નહીં.એ. આઈ. આર. ૧૯૭૭ એસ. સી. ૨૨૫૨ માં ભાભા નંદા શર્મા વિરુદ્ધ આસામ રાજ્યનો અહેવાલ આપવામાં આવ્યો હતો, જેમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે કાર્યવાહી પક્ષએ એ નિષ્કર્ષને યોગ્ય ઠેરવવા માટે તથ્યો સાબિત કરવા જોઈએ કે કૃત્યોના તમામ સહભાગીઓએ ગુનાહિત કૃત્ય કરવા માટે એક સામાન્ય ઇરાદો શેર કર્યો હતો જે આખરે એક અથવા વધુ સહભાગીઓ દ્વારા કરવામાં આવ્યો હતો.તેના સહયોગીઓ દ્વારા ગુનો કરતી વખતે વ્યક્તિની માત્ર હાજરી, તેના કેસને કલમ ૩૪ ના કાર્યક્ષેત્રમાં લાવવા માટે પૂરતી નથી, સિવાય કે તેની વિરુદ્ધ કાવતરાનો સમુદાય સાબિત ન થાય."

૧૭. ત્રણેય આરોપી સિલવાસાના રહેવાસી હોવાનું જાણવા મળ્યું હતું, કારણ કે તેઓ ઠાકુર હરિમોહન ચૌલમાં રહેતા હતા.ફરિયાદી સવારે ૭ વાગ્યે ૧૯.૦૮.૧૯૯૯ પર દૂધ સહકારી મંડળીમાં જતી વખતે જુએ છે, તેમાંથી ત્રણ જરિકોટરના પૂલ પર બેઠા હતા.ફરિયાદી જણાવે છે કે તેણે તેમને કદાચ કોઈ કામ માટે ત્યાં બેઠેલા જોયા અને તેથી તે આગળ વધ્યો.આમ પુરાવા સૂચવે છે કે ત્રણ આરોપીઓએ ફરિયાદીને દૂધ સહકારી મંડળી તરફ જતા જોયા હશે.તે સમયે ત્રણેયમાંથી કોઈએ પણ લૂંટ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો ન હતો.ફરિયાદી જણાવે છે કે તે દેસાઈના ખેતરમાં ઘાસ કાપવા માટે ૧૫-૨૦ મિનિટ પછી પાછો આવ્યો હતો.તેમની જુબાની અનુસાર, તેમણે દેસાઈના ખેતર પાસે રસ્તા પર મોટરસાયકલ ઊભી કરી હતી અને તે સમયે ત્રણેય ત્યાં આવ્યા હતા અને પૈસા માંગ્યા હતા અને તેમની પાસે જે પણ હતું તે આપવા માટે પણ કહ્યું હતું.એટલે અહીં પૈસાની માંગ હતી.ફરિયાદી જણાવે છે કે ત્રણમાંથી એક પાસે તમંચા હતા, જેમાં સ્પષ્ટતા કરવામાં આવી હતી કે તે દેશી બનાવટની પિસ્તોલ હતી અને વધુમાં જણાવવામાં આવ્યું હતું કે તમંચા તેની તરફ દોરવામાં આવ્યા હતા અને જણાવ્યું હતું કે બીજી વ્યક્તિએ છરી ઉપાડી હતી.બંનેએ પૈસાની માંગણી કરી હતી.ત્રીજું કોઈ હથિયાર વગરનું હતું.

૧૮. એ નોંધવું જોઈએ કે ફરિયાદકર્તા ગુજરાત વીજળી બોર્ડમાં ફરિયાદ સમયે જુનિયર ક્લર્ક હતા.તે રેકૉર્ડ પર આવ્યું નથી કે તે પોતે દેસાઈના ખેતરમાંથી ઘાસ

કાપી રહ્યો હતો.તેઓ સવારે સહકારી મંડળીમાં દૂધ જમા કરાવીને ત્યાં આવ્યા હતા.તે શંકાસ્પદ બને છે કે આરોપી સવારે લગભગ ૭ વાગ્યે પૂલના પુલ પાસે કેમ હશે, જ્યાં ગામમાં લોકો તેમના ખેતર તરફ જતા હશે અથવા ફરિયાદી દૂધ જમા કરાવવા માટે દૂધ સહકારી સમિતિ પાસે જતા હશે.તેઓ કોઈ પૈસા કે કિંમતી વસ્તુઓ લઈ જતા ન હતા.અનુમાન કરી શકાય તેવો સામાન્ય હેતુ નાણાંની માંગનો હતો.તે ધ્યાનમાં લેવું વિચિત્ર હશે કે તમામ આરોપીઓનો સામાન્ય હેતુ માત્ર ફરિયાદીને લૂંટવાનો હતો.આ રોડ લૂંટનો કેસ નથી.આરોપીની યોજના માત્ર ફરિયાદીને લૂંટવાની હતી જેના પર ભાગ્યે જ વિશ્વાસ કરી શકાય.ફરિયાદકર્તાને લૂંટવાની કોઈ પૂર્વધારણા અથવા પૂર્વનિયોજિત યોજના ન હોત.તે રસ્તા પરથી ઘણા વાહનો પસાર થતા હશે.તે આરોપી, ફરિયાદી અથવા તે બાબત માટે કોઈ અન્ય વ્યક્તિ તેમની સાથે કોઈ પૈસા અથવા કોઈ મૂલ્યવાન વસ્તુ લઈ જતી હોય તે જાણતી ન હોત.જુબાનીમાં ફરિયાદીની વ્યક્તિને પૈસા માટે શોધવાની સ્પષ્ટતા કરવામાં આવી નથી, પરંતુ ફરિયાદમાં, એકિઝબિટ ૧૪, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૧ એ જણાવ્યું હતું કે પૈસા માંગ્યા પછી, તેઓએ તેના ખિસ્સાની શોધ કરી હતી, પરંતુ તે સમયે, વિરુદ્ધ બાજુથી, તેના પિતા સાયકલ પર આવી રહ્યા હતા અને તેથી, તેના પિતાને જોઈને, તેણે તાકાત એકઠી કરી હતી.ફરિયાદકર્તાના ખિસ્સાની તપાસ કરવાના કૃત્યને લગતી ફરિયાદમાં તેના પુરાવા પર આધાર રાખીને, તે જોઈ શકાય છે કે આરોપીનો સામાન્ય હેતુ ફરિયાદીને તેના પૈસાથી લૂંટવાનો હતો.સંજોગો અને કેસની હકીકતો સૂચવે છે કે

ફરિયાદી તેની સાથે કોઈ રોકડ લઈ જતો ન હતો કે આરોપી સવારે ખિસ્સામાં કોઈ પૈસા લઈ જતા હોવાનું માની શકતો ન હતો, જ્યારે સોસાયટીમાં દૂધ જમા કરાવવું એ રોજિંદી દિનચર્યા હતી.ફરિયાદી એવું નથી જણાવતો કે તેને મિલ્ક કો-ઓપરેટિવ સોસાયટી પાસેથી કોઈ પૈસા મળ્યા હતા.પિતાની હાજરી પણ એક શંકાસ્પદ પાસું બની જાય છે, પરંતુ ફરિયાદી સ્પષ્ટ કરે છે કે તેના પિતા ત્યાં ઘાસ કાપવા આવ્યા હતા અને બીજી વ્યક્તિ-બનાભાઈ-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ જે દૂધ ખરીદવા જઈ રહી હતી અને ૨-૩ લોકો પણ ત્યાં હતા અને તેથી, તેણે ત્રણ આરોપીઓ પર બૂમો પાડી હતી.તેણે વધુમાં જણાવ્યું હતું કે તેના પિતા તે સ્થળે પહોંચ્યા તે પહેલાં ત્રણેય તેની મોટરસાયકલ લઈ ગયા હતા અને મોટરસાયકલ પર ભાગી જવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા.તે વધુમાં સ્પષ્ટ કરે છે કે સામાન્ય વરસાદ પડ્યો હતો અને વાહન લપસી ગયું હતું અને તે નીચે પડી ગયું હતું.બધા ત્યાં ભેગા થઈ ગયા હોવાથી, એકને તેઓએ સ્થળ પર પકડી લીધો હતો અને અન્યને જતા લોકો દ્વારા પકડવામાં આવ્યા હતા.તે ત્રણેય વ્યક્તિઓ સાથે ૨૦૦ મીટરના અંતરે આવેલા હોન્ડ ગામમાં ગયો હતો અને તેમને મુકેશભાઈ અને રોહિતભાઈના ઘરે લઈ ગયો હતો.તેમણે આ ઘટનાની જાણ કરી હતી અને ત્યારબાદ ટીપકભાઈએ પોલીસને બોલાવી હતી.ફરિયાદીની જુબાની દર્શાવે છે કે તેણે ત્રણેય આરોપીઓને લઈ લીધા હતા, તે એમ નથી કહી રહ્યો કે અન્ય લોકો મુકેશભાઈ અને રોહિતભાઈના ઘરે તેની સાથે જોડાયા હતા.

૧૯. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩-જીનાભાઈ દેદાભાઈ ફરિયાદીના પિતા છે જેને ઘટનાની તારીખ યાદ નથી અને જણાવે છે કે સવારે ૭ વાગ્યે તેમનો પુત્ર-હરિશ તેની મોટરસાયકલ પર દૂધ જમા કરાવવા ગયો હતો.પિતાના જણાવ્યા અનુસાર, તે પણ હરીશ પછી મુકેશભાઈના ખેતરમાંથી ઘાસ કાપવા માટે હોન્ડ ગામ તરફ નીકળ્યો હતો.તેમના જણાવ્યા અનુસાર મિલ્ક સોસાયટીમાંથી પરત ફર્યા બાદ ફરિયાદી પુત્રએ તેની હોન્ડા બાજુના ખેતર પાસે પાર્ક કરી હતી.પિતાએ જોયું કે ત્રણ વ્યક્તિઓ પુત્ર-હરીશભાઈ પાસેથી હોન્ડા છીનવી રહ્યા હતા.આ સાક્ષી સ્પષ્ટપણે જણાવે છે કે તેણે આરોપીના હાથમાં કોઈ સાધન જોયું ન હતું.તે વાહન લપસી જવાનો ઉદ્દેશ કરે છે અને તે તેમની પાછળ દોડી રહ્યો હતો અને જણાવે છે કે જનતાએ તેમને સ્થળ પર જ પકડી લીધા હતા, ત્યારબાદ ત્રણેયને હોન્ડ ગામમાં રોહિતભાઈના ઘરે લઈ જવામાં આવ્યા હતા.ત્યાંથી પોલીસને ફોન કરવામાં આવ્યો હતો અને ૧૫ મિનિટની અંદર પોલીસ દીપકભાઈના ઘરે આવી ગઈ હતી, જ્યારે તેઓ હાજર હતા.પોલીસ આરોપીઓને ચિકલી પોલીસ સ્ટેશનમાં લઈ ગઈ હતી.તેઓ એ સૂચનને નકારી કાઢે છે કે તેમના પોલીસ નિવેદનમાં તેમણે પોલીસને જાણ કરી ન હતી કે તેમણે હરીશભાઈ પાસે ત્રણ વ્યક્તિઓને લૂંટતા જોયા હતા.તેમણે ખાતરી આપી હતી કે દીપકભાઈના ઘરે પકડાયેલા આરોપીઓના નામની પૂછપરછ કરવામાં આવી ન હતી.આમ, પિતાના પુરાવા દ્વારા જે સ્પષ્ટ હકીકત નોંધાય છે તે એ છે કે તેણે આરોપી સાથે કોઈ હથિયાર જોયું ન હતું.જ્યાં સુધી તેઓ દીપકભાઈના ઘરે પહોંચ્યા ત્યાં સુધી

આરોપીઓનું નામ જાહેર કરવામાં આવ્યું ન હતું.ફરિયાદીના પિતા પુષ્ટિ કરે છે કે દીપકભાઈના ઘરે આરોપીઓના નામની પૂછપરછ કરવામાં આવી ન હતી.તે કોસ એક્ઝામિનેશનમાં પણ પુષ્ટિ કરે છે કે તેમને વિજ્ઞાન એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ બોલાવવામાં આવ્યા ન હતા.પુરાવા સ્પષ્ટ કરે છે કે કોઈ પરીક્ષણ ઓળખ પરેડ હાથ ધરવામાં આવી ન હતી અને દીપકભાઈના ઘરે આરોપીઓના નામ જાહેર કરવામાં આવ્યા ન હતા.પોલીસ ધરપકડ કરાચેલા લોકોને દીપકભાઈના ઘરેથી લઈ ગઈ હતી.

૨૦. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨-બનાભાઈ બાબરભાઈ એક એવી વ્યક્તિ છે જે દૂધ ખરીદવા માટે પણ તે માર્ગ પર મુસાફરી કરી રહી હતી.જ્યારે તેઓ દેસાઈના ખેતરની નજીક હતા, ત્યારે તેમણે ત્યાં ચોર હોવાના પોકાર સાંભળ્યા હતા, તેથી તેમણે પોતાનું સ્કૂટર રોક્યું હતું.તેઓ જણાવે છે કે તેઓ અજાણ્યા વ્યક્તિઓ હતા અને એક પાસે છરી હતી અને બીજા પાસે પિસ્તોલ હતી.વકાલનો બીજો એક માણસ હસુભાઈ હતો જેણે એક વ્યક્તિને પકડી લીધો હતો જ્યારે બીજો પહેલેથી જ સ્થળ છોડી ચૂક્યો હતો અને ત્રીજો ભાગવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો.તે કહે છે કે તેણે તે જગ્યા પરથી ભાગવાનો પ્રયાસ કરી રહેલી ત્રીજી વ્યક્તિને પકડી હતી, જેના હાથમાં છરી હતી અને તે વ્યક્તિ ઊંચો હતો.ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ આગળ જણાવે છે કે ઘણા લોકો ત્યાં ભેગા થયા હતા, તેઓ તેમને દિલીપભાઈ દેસાઈના ઘરે દેસાઈના ખેતરમાં લઈ ગયા

હતા.તેણે ટીપકભાઈના ઘરે પોલીસ સમક્ષ તે વ્યક્તિની ઓળખ કરી હતી, જેના હાથમાં છરી હતી.તેણે ભાગી રહેલા માણસને ચોર માની લીધો.તેણે છરીને ઓળખી કાઢી જે તેણે કહ્યું હતું કે વર્તમાન અપીલકર્તાના હાથમાં છે.તેને યાદ નથી કે પોલીસે ફરિયાદી હરીશ પાસેથી શું પૂછપરછ કરી હતી, તે ચિકલી પોલીસ સ્ટેશન ગયો ન હતો અને તે જાણતો ન હતો કે ફરિયાદી સાથે બીજું કોણ ગયું હતું, અને જ્યારે ફરિયાદી ચિકલી પોલીસ સ્ટેશન ગયો હતો ત્યારે તેને કોઈ જાણકારી નહોતી.કોસ એક્ઝામિનેશનમાં તે જણાવે છે કે જ્યારે આરોપીઓ સ્થળ પરથી ભાગવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા, ત્યારે તે ત્યાં પહોંચી ગયો હતો.તેથી સાક્ષીનો પુરાવો સ્પષ્ટ કરે છે કે તેણે વાસ્તવિક ઘટના જોઈ ન હતી.એકમાત્ર પુરાવો જે સંબંધિત બની શકે છે તે એ છે કે તે કહે છે કે તેણે વર્તમાન અપીલકર્તાને ત્યારે પકડ્યો છે જ્યારે તે સ્થળ પરથી ભાગી જવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ અનુસાર, અપીલકર્તાના હાથમાં છરી હતી.તે છરીને ઓળખે છે, પરંતુ કહે છે કે આ પ્રકારની છરી બજારમાં ઉપલબ્ધ છે.તે છરી પર કોઈ ચોક્કસ નિશાન હોવાનો ઇનકાર કરે છે.તેમણે એ વાતની પણ પુષ્ટિ કરી છે કે પોલીસે તેમને કાર્યકારી મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ બોલાવ્યા ન હતા.

૨૧. નોંધવું અગત્યનું બને છે કે પોલીસે પંચનામા દ્વારા વર્તમાન અપીલકર્તા પાસેથી છરી જપ્ત કરી ન હતી.તે ફરિયાદી છે જેણે ટીપકભાઈને તમાનાયા આપ્યો હતો.પરંતુ પોલીસને છરી કોણે આપી તે સ્પષ્ટ નથી.

૨૨. વર્ષ ૨૦૨૫ (૩) એસ. સી. સી. ૩૪૧માં નોંધાયેલા વાહિદ વિરુદ્ધ દિલ્હી એન. સી. ટી. રાજ્યના કેસમાં, આઈ. પી. સી. ની કલમ ૩૯૨, ૩૯૭ અને ૪૧૧ અને શસ્ત્ર અધિનિયમની કલમ ૨૫ હેઠળ દોષિત ઠેરવવા સામે અપીલ કરવામાં આવી હતી, જેને માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ફક્ત ૧૪માં નીચે મુજબ નક્કી કરી હતી: –

૧૪. એવા કિસ્સાઓમાં કે જ્યાં અજાણ્યા વ્યક્તિઓ સામે એફ. આઈ. આર. દાખલ કરવામાં આવે છે, અને આરોપી બનાવવામાં આવેલી વ્યક્તિઓ સાક્ષીઓને ખબર નથી, તપાસ દરમિયાન એકત્રિત કરવામાં આવેલી સામગ્રી એ નક્કી કરવામાં મહત્વપૂર્ણ ભૂમિકા ભજવે છે કે આરોપી સામે કોઈ વિશ્વસનીય કેસ છે કે કેમ. આવા કિસ્સાઓમાં, અદાલતોએ (એ) તપાસ એજન્સીએ ગુનામાં આરોપીની સંડોવણી વિશે કેવી રીતે સંકેત મેળવ્યો; (બી) આરોપીની ધરપકડ કઈ રીતે કરવામાં આવી હતી; અને (સી) આરોપીની ઓળખ કઈ રીતે કરવામાં આવી હતી તે અંગેના પુરાવાઓની ઝીણવટપૂર્વક તપાસ કરવી પડશે. ઉપરોક્ત ઉપરાંત, આરોપી દ્વારા અથવા તેના કહેવા પર અથવા તેના કબજામાંથી કરવામાં આવેલા ખુલાસા પર કોઈ પણ લૂંટાયેલી વસ્તુની શોધ/પુનઃપ્રાપ્તિ, ફરિયાદી કેસને વિશ્વાસ આપવા માટે મહત્વ ધરાવે છે."

૨૩. દીપકભાઈ રમણલાલ દેસાઈની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી જ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી હતી, જે કહે છે કે તે હોન્ડ ગામનો રહેવાસી છે.તેમના ભાઈઓ રોહિતભાઈ અને મુકેસભાઈ છે.રોહિતભાઈ એક ખેડૂત છે.તેમની જમીન રસ્તાને અડીને આવેલા હોન્ડ ગામની વંકાલની સરહદ પર છે.તે એક ચીકૂ (સપોટા) ફાર્મ છે.તે ફરિયાદીને જાણે છે કારણ કે તે તેના ભાઈના ખેતરમાંથી ઘાસચારો એકત્ર કરે છે.સાક્ષીને ઘટનાની ચોક્કસ તારીખ યાદ નથી.તે કહે છે કે

૮.૦૦ સવારે ફરિયાદી, તેના પિતા અને અન્ય ત્રણ વ્યક્તિઓને લાવ્યા હતા.ફરિયાદી હરીશભાઈએ તેમને જાણ કરી હતી કે ત્રણ પકડાયા હતા અને તેઓ તેમની મોટરસાયકલ છીનવી લેવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા અને તેઓ તેમને તેમની પાસે લાવ્યા છે.હરીશભાઈએ તેને તમાંચા આપ્યો જે તેણે આરોપી પાસેથી મેળવ્યો હતો.આ સાક્ષી એ સ્પષ્ટ કરતું નથી કે હરીશભાઈએ તેને છરી આપી હતી કે ન તો તે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ ના પુરાવા પરથી આવી રહ્યું છે કે તેણે છરી સાથે આરોપી-વર્તમાન અપીલકર્તાને દીપકભાઈને સોંપ્યો હતો.

૨૪. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી જ આગળ જણાવે છે કે પોલીસ ઘરે આવ્યા પછી, સામાન્ય તપાસ કરી હતી અને આરોપીને ચિકલી પોલીસ સ્ટેશન લઈ ગઈ હતી.તે પોતે ચિકલી પોલીસ સ્ટેશન ગયો ન હતો.તે કહે છે કે તેને પકડાયેલા

લોકોના નામ વિશે ખબર પડી હતી, તેઓ મુકેશ, આનંદ હતા અને ત્રીજું નામ તેને યાદ નથી.અહીં જે હકીકતનો ઉલ્લેખ કરવો જરૂરી છે તે એ છે કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨-ભાનાભાઈ અનુસાર, તેમાંથી એક વ્યક્તિ પહેલેથી જ સ્થળ પરથી ભાગી ગયો હતો.કોણે તેને પકડ્યો અથવા પકડ્યો તે ભાનાભાઈના પુરાવાઓમાં સ્પષ્ટ થતું નથી કારણ કે તેમના જણાવ્યા અનુસાર વંકાલના હસુભાઈએ એક વ્યક્તિને પકડ્યો હતો અને બીજી વ્યક્તિ ભાગી ગઈ હતી અને ત્રીજી વ્યક્તિ જે ભાગવાનો પ્રયાસ કરી રહી હતી તે છરી સાથે પકડાઈ ગઈ હતી.સાક્ષી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૪ એ કોર્ટમાં આરોપી તેમજ તમાંચા બંનેની ઓળખ કરી હતી, જ્યારે ફરિયાદી પક્ષે છરી બતાવી ન હતી.પુરાવા સ્પષ્ટ નથી થતા કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨-ભાનાભાઈ બાબરભાઈએ દીપકભાઈને છરી સોંપી હતી અને ન તો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨નું આવું નિવેદન છે.ફરિયાદી પક્ષનો કેસ એ છે કે વર્તમાન અપીલકર્તા પાસે છરી હતી અને તેણે તે છરી ફરિયાદીના શરીરને સ્પર્શ કરતી વ્યક્તિ પર મૂકી હતી.સાક્ષી-દીપકભાઈએ કોસ એક્ઝામિનેશનમાં જણાવ્યું હતું કે પોલીસ સમક્ષ તેમના નિવેદનમાં જાણ કરવામાં આવી નથી કે ફરિયાદી-હરીશભાઈએ તેમને જાણ કરી હતી કે પકડાયેલા ત્રણ વ્યક્તિઓ તેમની પાસેથી તેમની મોટરસાયકલ છીનવી લેવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા.તેણે પોલીસને જાણ કરી નથી કે હરીશભાઈએ આરોપી પાસેથી તમાંચા જપ્ત કર્યા છે.તેમણે પોલીસ સમક્ષ પોતાના નિવેદનમાં એવું પણ જણાવ્યું ન હતું કે હરીશભાઈ દ્વારા આપવામાં આવેલા તમાંચાને ટ્રિગર ખેંચીને

સક્રિય કરવામાં આવ્યો હતો અને જ્યારે પોલીસ ત્યાં આવી ત્યારે તેમણે તમાંચાને પોલીસને સોંપી દીધો હતો.તેમણે ખાતરી આપી કે ફરિયાદી હરીશભાઈ સાથે શું થયું તે અંગે તેમની પાસે કોઈ વ્યક્તિગત માહિતી નથી અને સ્વેચ્છાએ કહ્યું કે હરીશભાઈએ તેમને જાણ કરી હતી.તેમને ચિકલી પોલીસ સ્ટેશનની મુલાકાત લેવાનો કોઈ પ્રસંગ મળ્યો ન હતો.તેથી અહીં ફરિયાદીએ તેની મોટરસાયકલ છીનવી લેવાનો પ્રયાસ કર્યો હોવાનો આરોપ શંકાસ્પદ બને છે.જો દીપકભાઈને હરીશભાઈ પાસેથી આ બધી હકીકતો ખબર હોત, તો તેમણે ચોક્કસપણે પોલીસને જાણ કરી હોત.

૨૫. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૫ પંચ હેમંતભાઈ અરવિંદભાઈ દેસાઈ છે.૧૯.૦૮.૧૯૯૯ પર તેને પંચ તરીકે રહેવા માટે ચિકલી પોલીસ સ્ટેશનમાં બોલાવવામાં આવ્યો હતો, એટલે કે ઘટનાની તારીખે.તેમની સાથે રસિકભાઈ દલપતભાઈ જોશી પણ હતા.ધરપકડ કરાયેલા લોકો પોલીસ સ્ટેશનમાં હતા.તેઓ કહે છે કે તેમાંથી એક મુકેશભાઈ હતા, જ્યારે કે તેમને અન્યના નામ યાદ નથી, પરંતુ તેઓ ઓળખાવે છે કે તેઓ બિહારના હતા.તે જમ્મ કરાયેલા હથિયારોને જુએ છે જે તે તમચન અને છરી હોવાનું જણાવે છે.તે કોર્ટમાં આરોપીની ઓળખ કરે છે.તેઓ વધુમાં જણાવે છે કે તેમને વંકાલી બિલિમોરિયા રોડ પર બોલાવવામાં આવ્યા હતા, જે દીપકભાઈના ખેતરનું સ્થળ હતું અને તેમના જણાવ્યા અનુસાર, તે જ સ્થળ હતું જ્યાં ફરિયાદીની હોન્ડા છીનવી

લેવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો હતો.તેઓ રસિકભાઈની સાથે ઘટના સ્થળના પંચ પણ હતા.તેમણે 'પ્લેસ ઓફ ઇન્સિડેન્ટ-એક્ટિવિટી ૨૧ "નો પંચનામા તૈયાર કર્યો છે.આ પંચ-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૫ એવું નથી કહેતો કે આરોપીએ તમાંચા રજૂ કર્યો હતો.તેમના દ્વારા એવું કહેવામાં આવ્યું નથી કે વર્તમાન અપીલકર્તાએ પંચનામા દરમિયાન તેમની સામે છરી રજૂ કરી હતી.હથિયારો પોલીસ સ્ટેશનમાં પડેલા હતા.તેમણે કોસ એક્ઝામિનેશનમાં પુષ્ટિ કરી હતી કે છરી બજારમાંથી ઉપલબ્ધ હશે, અને તમંચાને તેના પર કોતરેલા ઓ. કે. ૯૬ તરીકે ઓળખે છે.જુબાની દરમિયાન, તેમને તમાંચા પર લખેલું લખાણ વાંચવાનું કહેવામાં આવ્યું હતું અને તેમણે જણાવ્યું હતું કે તે ૯૬ ન હતું, પરંતુ ૯૯ તરીકે વાંચી શકાય છે.અને છરીની ઓળખ માટે તે કહે છે કે તે પ્લાસ્ટિકના હેન્ડલની હતી અને આવા છરીનો ઉપયોગ શાકભાજી કાપવા માટે થાય છે.તેમણે એમ પણ કહ્યું હતું કે એક્ટિવિટી મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ આરોપીની કોઈ ઓળખ નહોતી અને વધુમાં જણાવ્યું હતું કે પંચનામા-આંક ૧૯ પર આરોપીની કોઈ નિશાની કે અંગૂઠાની છાપ નહોતી.

૨૬. પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ એ સિદ્ધાંત પર છે કે જો આરોપીની કબૂલાત હકીકતની શોધ દ્વારા સમર્થિત હોય, તો કબૂલાત સાચી હોવાનું માનવામાં આવી શકે છે અને તે કાઢવામાં આવી નથી.જો આરોપી દ્વારા પંચો સમક્ષ અમુક હકીકતો રજૂ કરવામાં આવે અને આ રીતે પ્રાપ્ત માહિતીના પરિણામો

પર, પોલીસ કસ્ટડીમાં આરોપી વ્યક્તિ પાસેથી કેટલીક શોધ કરવામાં આવે છે અને જો આવી માહિતી કબૂલાત બની જાય કે નહીં કારણ કે તે તેનાથી મળી આવેલા તથ્યો સાથે સ્પષ્ટ રીતે સંબંધિત છે તે સાબિત થઈ શકે છે.કલમ ૨૭ નો ઉદ્દેશ પુરાવા સ્વીકારવાનો છે, જે તપાસ હેઠળની બાબત સાથે સંબંધિત છે, એટલે કે આરોપીનો અપરાધ અને પુરાવા સ્વીકારવાનો નથી, જે તે બાબત સાથે સંબંધિત નથી.ભૌતિક પદાર્થની શોધ એ પ્રશ્ન સાથે કોઈ સુસંગતતા ધરાવતી નથી કે શું આરોપી તેની સામે આરોપ મૂકવામાં આવેલા ગુના માટે દોષિત છે કે કેમ સિવાય કે તે ગુના સાથે જોડાયેલ હોય.તેથી, ગુનો અને શોધાયેલી વસ્તુ વચ્ચેનો સંબંધ પુરાવા દ્વારા સ્થાપિત થઈ શકે છે.કલમ ૨૭ માટે જરૂરી છે કે (એ) માહિતી હોવી જ જોઈએ; (બી) માહિતી કબૂલાત સમાન છે કે નહીં તેનાથી કોઈ ફરક પડતો નથી; (સી) તે વ્યક્તિ પોલીસ અધિકારીની કસ્ટડીમાં હોવી જોઈએ; (ડી) માહિતીના પરિણામે એક હકીકત મળી આવે તે પ્રમાણે તેને પદભ્રષ્ટ કરવી જોઈએ અને (ઈ) આવા કિસ્સામાં જે માહિતી મળી આવે તે હકીકત સાથે સ્પષ્ટ રીતે સંબંધિત છે તે સાબિત થઈ શકે છે.

૨૭. અહીં, આ વર્તમાન કેસમાં, પંચનામાની કોઈ સુસંગતતા રહેશે નહીં, કારણ કે તે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ આવતું નથી. તે આ વિભાગ હેઠળ જરૂરી હકીકત સાબિત કરવા માટે જરૂરી ઘટકોને આવરી લેતું નથી.તપાસ અધિકારી પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ આવરી લેવામાં આવેલી

કોઈપણ વસ્તુની વસૂલાત માટે જમી મેમો તૈયાર કરતી વખતે આરોપીને આભારી કોઈપણ નિવેદનમાં આરોપીની સહી મેળવવા માટે બંધાયેલા નથી, અને જો તેના દ્વારા કોઈ સહી કરવામાં આવી હોય, તો તેમાં કંઈ ખોટું અથવા ગેરકાયદેસર નથી અને એવું કહી શકાતું નથી કે જમી મેમોમાં આરોપીની સહી વસૂલાત સંબંધિત પુરાવાને દૂષિત કરશે.

૨૮. અહીં, વર્તમાન બાબતમાં, હથિયારો આરોપીઓની કસ્ટડીમાંથી નથી આવી રહ્યા.ફરિયાદીએ તમંચાને દીપકભાઈને સોંપ્યો હતો અને દીપકભાઈએ તમંચાને પોલીસને આપ્યો હતો.દીપકભાઈએ જુબાની આપી હતી કે ફરિયાદી હરીશભાઈએ તમંચા આપ્યો હતો, જે તેમણે આરોપી પાસેથી મેળવ્યો હતો.તેથી, દીપકભાઈના ઘરે, તમંચાની હાજરી બતાવવામાં આવી છે, પોલીસ પણ ત્યાં આવી હતી, પરંતુ દીપકભાઈના ઘરે કોઈ પંચનામા દોરવામાં આવ્યા ન હતા.પંચનામા, જે આંક ૧૯ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યો છે, તે ૪ દિવસે એટલે કે ૧૯.૦૮.૧૯૮૯ પર ૯.૫ થી ૧૧.૪૫ કલાકની વચ્ચે દોરવામાં આવ્યો હતો.પંચનામા, જે દોરવામાં આવ્યો હતો તે O.K.૯૬ નો હતો અને કારતુસ પર B.M.M ૯૯ તરીકે નિશાન હતું, જ્યારે પંચે તમંચા પરનો નંબર ૯૬ નહીં પણ ૯૯ તરીકે વાંચ્યો હતો.

૨૯. એફ. એસ. એલ. નો અહેવાલ આંક ૨૮માં પુરાવા તરીકે મૂકવામાં આવ્યો હતો. એફ. એસ. એલ. અધિકારી-સુરેન્દ્રકુમાર પુરસોતમભાઈ પ્રતિવાલાની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૭ તરીકે તપાસ કરવામાં આવી હતી, જેમણે પાંચ સીલબંધ પાર્સલ મેળવવાનો ઉદ્દેશ કર્યો છે. એફ. એસ. એલ. અહેવાલ મુજબ, પાર્સલ-એ એક દેશમાં બનેલી હેન્ડગન છે, જેની લંબાઈ આશરે ૧૬.૨ સે. મી. છે. પાર્સલ A/૧ છે. ૩૦૩ તાંબાની જેકેટવાળી ગોળીઓ ધરાવતા ઓ. કે. રાઈફલના એક ઇંચના કારતુસ. પાર્સલ-બીમાં આંક B ૧, B ૨, B ૩ અને B ૪ તરીકે ચિહ્નિત થયેલ ચાર કારતુસ હોય છે. ૩૦૩ એક ઇંચ ઓ. કે. રાઈફલ કારતુસ જેમાં દરેકમાં તાંબાની જેકેટવાળી ગોળી હોય છે. પાર્સલ-સીમાં ૮ મીમી કે. એફ. રાઈફલ કારતુસ કેસ હોય છે, જેની પર્ફ્યુસન કેપ પર ઇન્ડેન્ટેશન માર્ક હોય છે. પરીક્ષાનું પરિણામ આંક A માટે નોંધવામાં આવ્યું હતું કારણ કે દેશમાં બનેલી હેન્ડગન ચેમ્બર અને ફાયરિંગ માટે સક્ષમ હતી. ૩૦૩ ઇંચ રાઈફલ કારતુસ. ફાયર કરેલા દારૂગોળો નાઈટ્રાઈટ અને સીસાના અવશેષો આંક A ના બેરલ ધોવાથી (લેબોરેટરી ટેસ્ટ ફાયરિંગ પહેલાં ધોવાનું લેવામાં આવ્યું હતું) શોધી શકાય છે, જે દર્શાવે છે કે આંક A નો ઉપયોગ પ્રયોગશાળામાં તેની રસીદ પહેલાં ફાયરિંગ માટે કરવામાં આવ્યો છે. આંક A ૧, આંક B ૧, B ૨, B ૩ અને આંક B ૪ પાંચ હતા. ૩૦૩ પ્રયોગશાળામાં ઓ. કે. રાઈફલ કારતુસનું આંક A થી સફળતાપૂર્વક પરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું. અહેવાલ દર્શાવે છે કે પાર્સલ આંક C ૮ મીમી કે. એફ. રાઈફલ કારતુસનો એક ફાયર કરેલો કારતુસ કેસ ચેમ્બર ન હોઈ શકે અને આંક A

થી ફાયર કરી શકાતો નથી. તેથી આંક C આંક A થી ફાયર કરવામાં આવ્યો ન હતો. તો આ કારતુસ ક્યાંથી છોડવામાં આવ્યો હતો અને કઈ રાઈફલમાંથી છોડવામાં આવ્યો હતો તે સ્પષ્ટ થતું નથી.તે સ્થળ પર કોઈ આગની ગોળીનો ફરિયાદીનો કેસ નથી.

૩૦. આર્મ્સ એક્ટ હેઠળ કેસ નોંધવામાં આવ્યો હોવાથી, ત્રણેય આરોપીઓ સામે કેસ ચલાવવા માટે જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ નવસારીની પરવાનગી ૧૪.૧૨.૧૯૯૯ પર પ્રાપ્ત થઈ હતી.જિલ્લા કલેક્ટરના આર. ડી. સી. દ્વારા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૮ તરીકે તેમના પુરાવા દ્વારા <આઈ. ડી. ૩ પર સુનાવણી દરમિયાન આદેશ રજૂ કરવામાં આવ્યો હતો, કિરીટકુમાર દુધતે <આઈ. ડી. ૧> નો ઉલ્લેખ કર્યો હતો. <આઈ. ડી. ૨> અને પદભ્રષ્ટ કર્યો હતો કે જે વ્યક્તિ પાસેથી દેશે તમંચા બનાવ્યું હતું તે પાંચ જીવંત કારતુસ સાથે પ્રાપ્ત થયું હતું, તેની પાસે કોઈ પાસ-પરમિટ નહોતું.તેમણે મૂળ પત્રમાંથી જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ આર. આર. ચૌહાણની સહી ઓળખી કાઢી હતી અને આંક ૩૮ પર મૂળ પત્ર રજૂ કર્યો હતો.

૩૧. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬-સુખદેવસિંહ શંભુદન બરેથ વર્ષ ૧૯૯૯માં ચિકલી પોલીસ સ્ટેશનમાં વરિષ્ઠ પોલીસ સબ-ઇન્સ્પેક્ટર હતા.તેમની જુબાની એ છે કે ૧૯.૦૮.૧૯૯૯ પર તેમણે હરિશ્ચંદ્ર જિનાભાઈ પટેલ દ્વારા આપવામાં આવેલી લેખિત ફરિયાદ ઘટાડી હતી.ફરિયાદ લખ્યા પછી તેણે તે ફરિયાદીને વાંચી

સંભળાવી અને ત્યારબાદ તેણે તેની સહી કરી.સાક્ષીએ એક્ઝિબિટ ૧૪ની ઓળખ કરી.

૩૨. આંક ૧૪ એ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬-સુખદેવ બરેથ સમક્ષ હાથથી લખાયેલી ફરિયાદ છે.ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬ એ આંક ૧૪ પર તેની સહીની ઓળખ કરી, અને ફરિયાદ અનુસાર, તે જણાવે છે કે ચિકલી પોલીસ સ્ટેશનમાં આર્મ્સ એક્ટની કલમ ૩૯૨ અને ૩૯૩ અને આર્મ્સ એક્ટની કલમ ૨૫ (૧ બી) (એ) હેઠળ નોંધવામાં આવી હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬ એ સ્થળનું વર્ણન કરતું નથી કે જ્યાં આંક ૧૪ નોંધવામાં આવ્યું હતું.તેમના જણાવ્યા અનુસાર, તે તેમના દ્વારા ફરિયાદીના આદેશ મુજબ લખવામાં આવ્યું હતું.ફરિયાદીએ તેના પુરાવામાં જણાવ્યું હતું કે તેણે ૧૦.૦૦ થી ૧૦.૩૦ કલાકની વચ્ચે ચિકલી પોલીસ સ્ટેશનમાં તેની ફરિયાદ આપી હતી.જો એવું હોત, તો પછી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬ ને ખાલી કાગળ પર એક્ઝિબિટ ૧૪ લખવાની જરૂર નહોતી.આંક ૧૪ પહેલા ખાલી કાગળમાં ઉપરોક્ત પોલીસનો દસ્તાવેજ હોય છે, જેમાં ખાલી કાગળ પર ઘટનાનો સમય ૭:૩૦ તરીકે નોંધવામાં આવે છે અને ૧૯.૦૮.૧૯૯૫ ના રોજ ૯.૩૫ વાગ્યે ગુનો જાહેર કરવામાં આવે છે.આ દસ્તાવેજ પ્રદર્શિત કરવામાં આવ્યો નથી.દસ્તાવેજની ટોચ પર, સી. આર. નંબર 1-૧૫૭/૯૯ તેમજ આઈ. પી. સી. અને આર્મ્સ એક્ટની કલમો નોંધવામાં આવી છે.આંક ૧૪નો ગાળો સી. આર. નંબર અને ઉપરોક્ત કાયદાની કલમોનું

સમર્થન ધરાવે છે. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬ વધુમાં સ્પષ્ટતા કરે છે કે ગુનો નોંધ્યા પછી તેણે તપાસનો હવાલો સંભાળ્યો હતો અને ત્યારબાદ તેણે પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદી દ્વારા આરોપી પાસેથી ખરીદવામાં આવેલા હથિયારો જપ્ત કર્યા હતા.

૩૩. અહીં પણ તપાસનો હવાલો સંભાળનારી પોલીસે પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ની જોગવાઈનું પાલન કર્યું નથી. જે હથિયાર તૈયાર કરવામાં આવ્યું હતું તે ફરિયાદીએ પોતે બનાવ્યું હતું. ફરિયાદીના પિતા આરોપીના હાથમાં કોઈ હથિયાર જોવાનું કહેતા નથી, પરંતુ પિતા ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ સ્પષ્ટ કરે છે કે તેણે આરોપી સાથે કોઈ સાધન જોયું નથી. ફરિયાદીએ આપેલા આરોપ મુજબ હથિયાર આરોપી સાથે સંબંધિત નથી.

૩૪. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬-તપાસ અધિકારીના જણાવ્યા અનુસાર વહેલી સવારે મકડ ગામના રહેવાસીએ પીએસઓને ફોન કર્યો હતો અને તેથી તે પોલીસ જીપમાં સ્થળ પર ગયો હતો, તે આરોપીને પોલીસ સ્ટેશનમાં જીપમાં લાવ્યો હતો, તપાસનો હવાલો સંભાળ્યા પછી તેણે સાક્ષીઓનું નિવેદન નોંધ્યું હતું અને તે જ દિવસે ગુનાના સ્થળનો પંચનામા ૧૩.૩૦ કલાકથી ૧૪.૩૦ કલાક સુધી દોર્યો હતો. એવું લાગે છે કે સાક્ષી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬ સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૫૪ હેઠળ ફરિયાદનો ઉલ્લેખ કરતું નથી. સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૫૪

હેઠળ ફરજિયાત તરીકે ૧૪ પ્રદર્શિત કરો એ મુદ્રિત સ્વરૂપમાં એફ. આઈ. આર. નથી. ફરિયાદીનો પુરાવો એ છે કે તેણે ૧૦.૦૦-૧૦.૩૦ કલાકની વચ્ચે ફરિયાદ કરી હતી જ્યારે પંચનામા-આંક ૧૯ ૯.૫૦-૧૧.૪૫ કલાકની વચ્ચે છે.જો ફરિયાદીના પુરાવા પર વિશ્વાસ કરવો હોય તો પંચનામા-આંક ૧૯ ફરિયાદ નોંધાવતા પહેલાં હતું.આંક ૧૪ પહેલાનો દસ્તાવેજ પુરાવામાં મૂકવામાં આવ્યો નથી.તપાસ અધિકારી માટે એ દર્શાવવું જરૂરી હોત કે પોલીસ સ્ટેશનમાં એફ. આઈ. આર. નોંધાવતા પહેલાં સાદા કાગળ પર સી. આર. નંબર કેમ લખવામાં આવ્યો હતો, જેના પર તેમની સહી હોય.તપાસ અધિકારી-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૬ તેમના જુબાનીમાં ફરિયાદની જાહેરાતના સમયનો ઉલ્લેખ કરે છે જ્યારે આંક ૧૪ નો ઉલ્લેખ કર્યો છે જે ફરિયાદ નોંધવાના કોઈપણ સમયને પ્રતિબિંબિત કરતું નથી.તેમણે એફ. એસ. એલ. અહેવાલ માટે તમંચા અને ૫ કારતુસ અને છરી મોકલવાની તેમની જુબાનીમાં અને પ્રદર્શનમાં ડિસ્પેચ નોટનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. ૨૫ સીરીયલ નંબર ૫ પર જૂની છરીને માર્ક બી તરીકે ઓળખાવો.જૈવિક વિભાગના અહેવાલ-આંક ૨૯માં છરી પર લોહીના કોઈ ડાઘ જોવા મળતા નથી.છરીનું વર્ણન ૧૧ સે. મી. ધાતુની થાળીનું છે, જેમાં ૯.૫ સે. મી. લાંબા નારંગી રંગના પ્લાસ્ટિકના હેન્ડલ છે.પ્લેટમાં રસ્ટના ડાઘા હતા.

૩૫. તપાસ અધિકારી કોસ એક્ઝામિનેશનમાં પુષ્ટિ કરે છે કે ફરિયાદીએ તેની ફરિયાદમાં જણાવ્યું નથી કે મહેશસિંહ ઉમેદસિંહે તે દિવસે તેને તમંચા બતાવ્યો

હતો અને એ પણ પુષ્ટિ કરે છે કે જેનાભાઈએ પોલીસ નિવેદનમાં જણાવ્યું ન હતું કે તેણે ત્રણ વ્યક્તિઓને હરીશભાઈની નજીક છીનવી લેતા જોયા હતા.તપાસ અધિકારીને ૧૯.૦૮.૧૯૯૯ ના રોજ દીપકભાઈનું નિવેદન યાદ નથી.કોસ એક્ઝામિનેશનમાં, તે પુષ્ટિ કરે છે કે શસ્ત્રો ફરિયાદી દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યા હતા અને એ પણ પુષ્ટિ કરે છે કે શસ્ત્રો આરોપી પાસેથી જપ્ત કરવામાં આવ્યા ન હતા.તેઓ ખાતરી આપે છે કે તેમને સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૫૪ હેઠળ ફરિયાદ માટે નિયત ફોર્મ આપવામાં આવ્યું છે. અને પુષ્ટિ કરે છે કે ફરિયાદ- આંક ૧૪ સાદા કાગળ પર છે અને એ સૂચનને નકારી કાઢે છે કે ફરિયાદ સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૫૪ હેઠળ નોંધવામાં આવી નથી. તેઓ એ પણ પુષ્ટિ કરે છે કે આંક ૧૪ પર કોઈ સમર્થન નથી કે ફરિયાદ ફરિયાદીને વાંચી સંભળાવવામાં આવી હતી અને તે હેતુ માટે તેના પર હસ્તાક્ષર કરવામાં આવ્યા હતા.તેમણે એ વાતની પણ પુષ્ટિ કરી છે કે એક્ઝિક્યુટિવ મેજિસ્ટ્રેટ સમક્ષ કોઈ ટેસ્ટ આઈડેન્ટિફિકેશન પેરેડ નહોતી થઈ અને આરોપીઓની વ્યક્તિગત શોધમાં તેમની પાસેથી કંઈ મળ્યું ન હતું.તેમણે એ વાતની પણ પુષ્ટિ કરી હતી કે આરોપીઓની ઘટના સ્થળેથી ધરપકડ કરવામાં આવી ન હતી.તપાસ અધિકારીને આંક ૧૪ ના માર્જિનમાં સમર્થનની નોંધ પણ લેવામાં આવી હતી.સાક્ષી સ્પષ્ટ કરે છે કે સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૫૪ હેઠળ ફરિયાદ નોંધ્યા પછી, આંક ૧૪ પર સમર્થન કરવામાં આવ્યું હતું.

૩૬. સી.આર.પી.સી. ની કલમ ૧૫૪ હેઠળ નોંધાયેલી ફરિયાદ પુરાવામાં રજૂ કરવામાં આવતી નથી.તપાસ અધિકારીનું નિવેદન સાબિત કરે છે કે આરોપીઓની ગુનાના સ્થળેથી ધરપકડ કરવામાં આવી ન હતી.આંક ૧૪ સાદા કાગળ પર છે જે ફરિયાદીના લેખિતમાં નથી.આ હથિયારો ફરિયાદી દ્વારા આપવામાં આવ્યા હતા અને પુરાવા પંચનામાની સાથે સ્પષ્ટ કરે છે કે તે આરોપી દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા.છરીનો એફ. એસ. એલ. અહેવાલ દર્શાવે છે કે તે કાટવાળું છે અને તે શાકભાજી કાપવાની છરી છે જે બજારમાં અથવા રસોડામાં સરળતાથી ઉપલબ્ધ છે.ફરિયાદી પક્ષ આ કેસને વાજબી શંકાની બહાર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે.આ કેસ પોતે શંકાસ્પદ છે.હથિયારોની પુનઃપ્રાપ્તિ સાબિત થઈ નથી.

૩૭. આરોપીના કબજામાંથી તમંચા અને છરી આવ્યા નથી તે હકીકતની કદર કરવામાં ટ્રાયલ કોર્ટના વિદ્વાન ન્યાયાધીશ નિષ્ફળ ગયા છે.પંચનામામાં છરી રજૂ કરવાનું આરોપીનું કોઈ નિવેદન નથી.સમગ્ર સાક્ષીઓએ જણાવ્યું છે કે તમંચા ફરિયાદી દ્વારા દીપકભાઈ-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૪ ને આપવામાં આવ્યો હતો.ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ એ છરી વિશે સમજાવવામાં નિષ્ફળ ગયો છે જે તે વર્તમાન અપીલકર્તાના હાથમાં હોવાનું જણાવે છે.તે સ્પષ્ટ નથી કરતો કે તેણે છરી દીપકભાઈને સોંપી હતી.તે માત્ર એટલું જ જણાવે છે કે છરી તે વ્યક્તિના હાથમાં હતી જે તે દિવસે પકડાઈ હતી.ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૨ના પુરાવા એ

સ્પષ્ટ કરતા નથી કે તેણે છરી પોલીસને કે ટીપકભાઈને સોંપી હતી.ફરિયાદીના પિતા-જેનાભાઈ-ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી ૩ ના પુરાવા દ્વારા કાર્યવાહીનો કેસ સંપૂર્ણપણે શંકાસ્પદ બની જાય છે.તેણે આરોપી સાથે કોઈ હથિયાર જોયા નહોતા.તેમણે જણાવ્યું હતું કે તમામ આરોપી હરીશભાઈ પાસેથી હોન્ડા છીનવી રહ્યા હતા અને જ્યારે તેમણે પોતે સ્પષ્ટતા કરી છે કે ત્રણેય હરીશભાઈ પાસેથી હોન્ડા છીનવી લેવાના આવા તથ્યો પોલીસ સમક્ષ રજૂ કરવામાં આવ્યા ન હતા, જેની તપાસ અધિકારી પુષ્ટિ કરે છે.

૩૮. પૈસા માંગવાની અથવા જે પણ મૂલ્યવાન ફરિયાદી પાસે હતું અને તેને કિંમતી ચીજો લૂંટવાનો ઇરાદો હોવાની હકીકત ફરિયાદી દ્વારા સાબિત કરવામાં આવી નથી અને ફરિયાદીનું કહેવું છે કે આરોપી હીરો હોન્ડાને છીનવી લેવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા તેની પુષ્ટિ તેના પોતાના પિતા પાસેથી મળતી નથી, જે સ્થળ પર પહોંચનાર પ્રથમ વ્યક્તિ હતા.પોલીસને આરોપીના કબજામાંથી હથિયારો મળ્યા ન હતા અને ન તો પુરાવા અધિનિયમની કલમ ૨૭ હેઠળ કોઈ પંચનામા મળ્યા હતા. નિયત ફોર્મ હેઠળ પોલીસ સ્ટેશનમાં ફરિયાદની નોંધણી સાબિત થતી નથી, એફ. આઈ. આર.-આંક ૧૪ નોંધાવવાનો સમય કોઈપણ દસ્તાવેજી પુરાવા દ્વારા સાબિત થતો નથી.ટ્રાયલ કોર્ટના વિદ્વાન ન્યાયાધીશ આ તમામ પાસાઓ પર વિચાર કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે.ટ્રાયલ કોર્ટ એવા નિષ્કર્ષ પર આવી હતી કે આઈપીસીની કલમ ૩૮૨ અને ૩૮૭ હેઠળનો ગુનો સાબિત

થયો ન હતો, કારણ કે આંક ૮ હેઠળ આરોપ મૂકવામાં આવ્યો હતો.જ્યારે આરોપીને કલમ ૩૯૩ હેઠળ દોષિત ઠેરવવામાં આવ્યો હતો, તેને લૂંટ કરવાનો પ્રયાસ ગણાવ્યો હતો.ફરિયાદીના પિતાએ પોલીસ સમક્ષ જણાવ્યું નથી કે આરોપી તેમના પુત્ર પાસેથી હીરો હોન્ડા છીનવી લેવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા, ફરિયાદીના પુરાવાને ટેકો આપવા માટે અન્ય કોઈ સ્વતંત્ર સાક્ષીના પુરાવા નથી.પિતાએ આરોપીના હાથમાં કોઈ હથિયાર ન જોયું હોવાથી, ચોરીને લૂંટ તરીકે ગણવાનું તત્વ પણ ફરિયાદીને તાત્કાલિક મૃત્યુ અથવા તાત્કાલિક ઈજા અથવા તાત્કાલિક ખોટી રીતે રોકવામાં ડરાવવા માટે ઉપયોગમાં લેવાતા કોઈપણ હથિયાર દ્વારા સાબિત થતું નથી.વર્તમાન અપીલકર્તાને જે હથિયાર સોંપવામાં આવ્યું હતું તે એક રસોડાનું છરી છે જે કાટવાળું હતું અને તેના પર લોહીના કોઈ ડાઘા મળ્યા ન હતા.ફરિયાદી પક્ષ લૂંટ કરવાના પ્રયાસને સાબિત કરવામાં પણ નિષ્ફળ રહ્યો હતો.તે ફરિયાદી પક્ષનો કેસ નથી કે ફરિયાદીને ડરમાં મૂકીને, તેને કેસને ગેરવસૂલી તરીકે સાબિત કરવા માટે હીરો હોન્ડા પહોંચાડવા માટે પ્રેરિત કરવામાં આવ્યો હતો.

૩૯. કેસની એકંદર હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, અને પુરાવાની પ્રશંસા કરતા, આ અદાલતનો અભિપ્રાય છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે કલમ ૩૯૩ ૩૪ આઈ. પી. સી. હેઠળ અપીલકર્તાને દોષિત ઠેરવવામાં ભૂલ કરી છે. તેથી, અપીલ મંજૂર થવાને પાત્ર છે.

૪૦. પરિણામે, અપીલને મંજૂરી આપવામાં આવે છે.૨૦૦૦ ના સેશન્સ કેસ નંબર ૬ માં વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, નવસારીનો તારીખનો ૩૧.૧૨.૨૦૦૨ ના રોજનો ચુકાદો અને દોષિત ઠેરવવાનો આદેશ રદ કરવામાં આવે છે અને અપીલકર્તાને રદ કરવામાં આવે છે. અપીલકર્તાને તેની સામે લગાવવામાં આવેલા તમામ આરોપોમાંથી મુક્ત કરવામાં આવે છે.

૪૧. જામીન અને જામીન બોન્ડ, જો કોઈ હોય તો, મુક્ત કરવામાં આવે છે. ચૂકવવામાં આવેલ દંડની રકમ, જો કોઈ હોય તો, અહીં અપીલકર્તાને પરત કરવામાં આવશે. રેકૉર્ડ અને કાર્યવાહી, સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટમાં તાત્કાલિક મોકલવામાં આવે.

૪૨. આ સાથે સંકળાયેલ ફોજદારી પરચૂરણ અરજીનો તે મુજબ અરજીનો નિકાલ કરવામાં આવે છે.

સહિ/-

(ગીતા ગોપી, ન્યાયમૂર્તિ)

કેરોલિન/પંકજ/ડી. બી. #૧

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.